

## Zadania na pracownię nr 8

**Uwaga:** W tym tygodniu aż dwa zadania! Termin oddania rozwiązań to poniedziałek, 23 kwietnia 2018, godz 6:00.

### Zadanie A: Ewaluator wyrażeń arytmetycznych

Dzięki zesłotygodniowym ćwiczeniom, nasz interpretowany język stał się już dość bogaty. Ma on wiele struktur danych: liczby, wartości boolowskie, pary, listy. Na ostatnim wykładzie zyskał także rekurencyjne procedury. Na SKOS-ie dołączony jest kod, w którym interpreter rozbudowany jest także o symbole. Składnia abstrakcyjna jest dana przez racketowe cytowanie, a symbole można porównać formą specjalną `eq?`. Skoro nasz język jest tak bogaty, to napiszmy w nim jakiś bardziej zaawansowany program!

Zadanie A to napisanie ewalatora wyrażeń arytmetycznych **w interpretowanym języku** z wykładu. Składnia abstrakcyjna tych wyrażeń powinna być dana analogicznie do składni abstrakcyjnej wyrażeń arytmetycznych, które ewaluowaliśmy w Rackecie: stałe jako liczby, a operatory binarne jako trzelementowe listy zawierające symbol reprezentujący operację i dwa podwyrażenia.

Uwaga: Napisanie ewalatora nie powinno być trudne, w końcu widzieliśmy podobny kawałek kodu (ale w innym języku) na wykładzie. Trudnością w tym zadaniu jest zorientowanie się, co jest bytem w którym języku.

Kolejna uwaga: Nasz język jest nadal dość ubogi. Jeśli będzie wygodniej najpierw rozbudować go o jakąś formę, która sprawi, że będzie łatwiej napisać ewalator (albo łatwiej konstruować wyrażenia arytmetyczne w celu testowania), proszę tak zrobić.

### Zadanie B: Leniwe let-wyrażenia

Na wykładzie widzieliśmy, że leniwość pozwala nam na zrobienie kilku sztuczek, np. na zdefiniowanie nieskończonej listy. Leniwość uzyskiwaliśmy dzięki obserwacji, że wyrażenia „pod `lambda`mi” ewaluowane są dopiero, gdy wywołamy procedurę. Zadanie B polega na rozbudowaniu naszego języka o otwarcie leniwą konstrukcję: leniwe `let`-wyrażenia, czyli takie, które definiują pewne

wyrażenie, ale obliczają jego wartość dopiero w miejscu użycia. Tak więc chcemy, by następujący program **nie** kończył się błędem:

```
(lazy-let [x (/ 5 0)] 7)
```

Leniwe let-wyrażenia powinny pozwolić nam napisać silnie w następujący sposób (czy rozumiesz czemu nie możemy użyć zwykłych let-ów?):

```
(lambda-rec (fact n)
  (lazy-let [t 1]
    (lazy-let [f (n * (fact (- n 1))])
      (if (= n 0) t f))))
```

*Wskazówka:* są trzy naturalne sposoby rozwiązania tego zadania. (Żaden nie jest wybitnie lepszy od pozostałych):

- Sposób pierwszy to rozszerzyć typ środowisk tak, by mogły przechowywać nie tylko wartości, ale całe wyrażenia. Wartość takich wyrażeń obliczana jest dopiero wtedy, gdy wyszukujemy w środowisku zmienną, do której takie wyrażenie jest przypisane. Ale uwaga na zmienne wolne w definiowanym wyrażeniu! Trzeba zadbać, by były wiązane statycznie. Dla przykładu, rozważ poniższy program:

```
(let [x 4]
  (lazy-let [y (+ x 1)]
    (let [x 10]
      y)))
```

Jego wartością powinno być 5. Wniosek z tego taki, że rozszerzone środowisko powinno przechowywać nie tylko wyrażenie do obliczenia, ale coś w stylu domknięcia: wyrażenie ze środowiskiem.

- Widzieliśmy na wykładzie, że leniwość można uzyskać zamykając wyrażenie pod bezargumentową lambda. Sposób drugi to użyć tej obserwacji i przekształcić cały program: leniwe let-y tłumaczymy do zwykłych let-ów ale z wyrażeniem pod lambda, a miejsca użycia definiowanych zmiennych zmieniamy na bezargumentowe wywołania procedur. Jak zrobić taką transformację? Używając rekurencyjnej procedury ze środowiskiem, mówiącym, które wystąpienia zmiennych stają się wywołaniem procedury.
- Podstawić treść definiowanej formuły za zmienną w reszcie programu. Należy jednak uważać: definiowane wyrażenie może mieć zmienne wolne, więc trzeba bardzo uważać, żeby nie przechwycić takiej wolnej zmiennej pod jakąś konstrukcją wiążącą (czyli: przy podstawieniu trzeba czasem podmienić nazwy związanych zmiennych – tak jak w przypadku zadania na pracownię nr 7.

## Przesyłanie rozwiązań

Rozwiązania należy **porządnie** przetestować i zamieścić testy w przesłanym pliku. Rozwiązania powinny być rozszerzeniem pliku `interp-labdarec-symbols.rkt` dostępnego na SKOS-ie pod hasłem „Interpreter języka z rekurencyjnymi lambda-dami i symbolami”.

Rozwiązanie każdego zadania należy przesłać jako plik o nazwie w formacie `nazwisko-imie.rkt`, jak zwykle bez spacji i polskich znaków.